

B O H D A Ň

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Září 2012

neprodejně

Podzimní

informace farnosti Bohdaneč

15. číslo

4. ročník

B O H D A Ň Ě – trojboká kaple nad obcí

Lidé jsou nerozumní, nelogi ti, sebest ední.

P esto je miluj.

Jestliffe d lá–n co dobrého, lidé t budou
napadat, fle má–sobecké a postranní motivy.

P esto d lej dobré v ci.

Kdyfl má–úsp ch, získá–fale–né p átele
a opravdové nep átele.

P esto se snaflusp t.

Poctivost a up ímnost t íní zranitelným.

P esto usiluj o poctivost a up ímnost.

Co t stálo léta práce, m fle být p es noc zni eno.

P esto pokra uj v usilovné práci.

Lidé asto pot ebují pomoc, ale kdyfl jim pom fle–,
obráti se proti tob .

P esto lidem pomáhej.

Dávej sv tu to nejlep–í, co má–, a dostane–
ránu do zub .

P esto dávej sv tu to nejlep–í, co má–

***Nakonec uvidí–, fle v–e bylo vlastn mezi tebou
a Bohem, a ne mezi tebou a jimi.***

***Báseň Matky Terezy visí na zdi v Dětském domově
v Indii ve městě Shishu Bhavan u Kalkaty.***

3. **náv-t vníci kostel a ob ané,**

o, tém desetiletého p sobení zde, pod koval
za Va-i podporu, b hem celé doby, za pomoc, p íze , spole nost a p átelství.

Cítil jsem se mezi vámi v chrámech zde i ve va-em krásném kraji dob e.

P eji vám v-em bez rozdílu hojnost Bofího pofehnání pro vás, va-e rodiny,
farnosti, spoluob any i va-e obce.

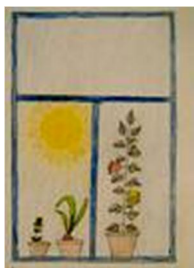
P ijm te si mého nástupce tak, aby zde na-el ve vás pomoc a podporu a také
prostor pro sebe samého. Respektujte jeho poslání a také jeho osobu.

Je-t jednou Vám d kuji za podporu a flehnám,

P. Antonín Pavlas

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: Pane, dej nám sílu
rozvíjet DOBRO od našich předků...!“

Dnes začnu poděkováním p. Zadražilovi! Františku, děkuji za ten
milý článek o P. děkanu p. Hanusovi i za vzpomínku na mé rodiče. Byl
to kněz a přítel naší rodiny za mého dětství. Jen poopravím – ta „naše“
lavice nebyla prominentní, ale patronátní (lesní býval patronem
kostela), obyčejná, dřevěná, umístěná vedle sakristie k boku oltáře. A ještě – P.
děkan měl v 50. letech až do smrti hospodyni – svou sestru Marii, jíž říkal „naše
Manča“ a ona jemu „Bobišku“. (O dalších historkách, dá-li Bůh, v jiném čísle.)

Drazí přátelé, zbytek liturgického mezidobí (do slavnosti Ježíše Krista Krále),
bývá obohacen i poutěmi a posvíceními. Je škoda, že dnešní moderní –
sekularizovaná společnost chápe tyto atrakce, či bohatství dobrého, leč nezdravého
jídla a pití. Nic proti tomu! Je lepší, když se rodina a příbuzní scházejí takto – a ne
jenom o pohřbech.

Avšak položme si otázku: Víme všichni, co znamená pout'?' Vždyť naši předkové
putovali pěšky za milostmi na poutní místa (a zvláště ještě, byl-li tam i novokněz
s požehnáním!). Známe alespoň patrony těch kostelů, jež spravuje náš duchovní
správce? Víme, že posvícení je výročí posvěcení kostela?

Bylo by více otázek, které bychom si mohli pokládat. Dnes již je jiná doba,
namítne někdo. Ano, jezdíme auty, autobusy, máme problémy s parkováním... Ale
památka předků, kteří v úctě a zbožnosti za léta prošlapali schody i dlažbu poutních
míst – to zůstává! Pane, žehnej naší víře, „nedej zahynout nám ani budoucím!“

Váš Karel Pompe

*BOHDANEČ - 1.**Kostel Zv stování Pán*

Náš seriál, o putování po vesnicích naší, bohdanečské farnosti, zakončíme Bohdančí. Materiálů je hodně, proto bych vás v tomto čísle chtěla pozvat na prohlídku našeho kostela.

Kostel stojí uprostřed vesnice a je zasvěcen Zvěstování Páně. Kostel vznikl v polovině 13. století. První písemná zmínka je z roku 1350. V letech 1643 až 1759 byl kostel filiální při farnosti Ledec nad Sázavou. Až v roce 1759 vznikla bohdanečská farnost. Kostel má obdélníkovou loď a pětiboký presbytář. Do kostela se původně chodilo gotickým portálem na jižní straně, teprve později byla přistavěna na západě hranolová věž, pod ní byl zhotoven vchod a starý vchod byl zazděn. Kůr je podpírán dvěma mohutnými pilíři, na kůru jsou varhany od firmy Bratři Paštikové- Praha Žižkov.

Okno v presbytáři je zdobeno vitráží s vyobrazením Nanebevzetí Panny Marie. Dříve zde stával barokní oltář se stejným motivem. V roce 1868 ho vystřídal obraz se stejným motivem od malíře samouka Františka Vysekala z Kutné Hory. Novogotický oltář z pražské dílny Josefa Krejčíka zde stojí od roku 1898. Na reliéfech je vyobrazená sv. Anežka, sv. Václav, sv. Vojtěch a sv. Prokop. V presbytáři je také zděné gotické sanktuárium s mřížkou a starobylá kamenná křtitelnice. K oblouku presbytáře přiléhá dřevěná barokní kazatelna ze třetí čtvrtiny 18. století. Na druhé straně, naproti kazatelně, dříve stával oltář Jana Nepomuckého z 2. poloviny 18. stol. Dnes se menza z oltáře používá jako obětní stůl.

Levý postranní oltář je zasvěcený Panně Marii lurdské, pravý svatému Václavu. Oba pocházejí z konce 18. století. Středu kostela dominuje překrásný skleněný lustr, který daroval kostelu tasický skelmistr a majitel Josef Rückl v roce 1871, umělecké dílo je sestaveno z mnoha hranolů křišťálového skla.

Při opravě v roce 1868 byly vyzdviženy náhrobní kameny z podlahy a byly umístěny do zdi kostela. Jde o znakové a figurální náhrobky z 15. a 16. století. Nová dlažba je z kamenných desek kouteckého lomu. Zajímavostí je, že na opravu kostela přispěl farář financemi bohdanečský žid Jakub Hermann. Při opravě byla věž o metr zdvižena a byly zde roku 1908 vsazeny hodiny. Do 1. světové války zde visely tři zvony. Nejstarší je z roku 1567 od Jindřicha Robmhápa ze Suché. V roce 1916, během války, další dva kostel ztratil. Byl to malý umíráček a zvon z roku 1483, který byl 1837 přelit zvonařem Josefem Hilsnerem v Jihlav .

tech 1936, 1940, 1950 a v uplynulých letech, první omítka, vymalováno, loni se vymalovaly i koberce, nové koberce, nové a nové koberce.

V roce 1800 byl hřbitov kolem kostela umístěn na farskou louku. Pozůstatky kostelů, které byly při úpravách okolí kostela nalezeny, byly uloženy u litinového kříže na kamenném podstavci z roku 1858.

Kostel slouží pravidelně k bohoslužbám a také k různým duchovním akcím

Jana Laudátová

Zajímavé postavy v historii bohdanecké farnosti

Ač jsem byl v Bohdanči pouze do 13. let svého věku, rád vzpomínám (na oplátku, Franto) na p. ZADRAŽILA. Byl to dlouholetý, výborný řezník, jenž vedl ještě hospodu a chodil lidem dělat domácí zabíjačky.

Vždy, když mě maminka poslala pro maso, či uzeninu, zeptal se otec: „Karlíku, „moc-li“ toho chce maminka?“ Dnes (ale dříve než dnes) už vím, že je to „kolik“!

Chodil každému na pohřeb (stejně jako můj otec), vždy kráčel v první řadě za křížkem.

Jeho paní manželka – dobrá, upracovaná máma, se vždy snažila být na každé mši svaté i pobožnosti. Víme, že měli Tebe, Františku a dceru Marii. Ať odpočívá v pokoji!

Karel Pompe

POD KOVÁNÍ ZA KOPÍROVÁNÍ ZPRAVODAJE OÚ BOHDANE

P O Z V Á N K A

na duchovní pásmo, komponovaný pořad
věnovaný patronu českého národa

K POCTĚ SVATÉHO VÁCLAVA

v neděli, 7. října 2012, v 15.00

v Bohdanči, v kostele Zvěstování Páně

vystoupí: **Alfréd STREJČEK** – sólový zpěv

Prof. Václav UHLÍŘEK – sólová improvizace

áte jsme oslovili naše tři kostelníky a jeden z nich pan Josef Laudát z Vickovic, který s rodinou spravuje kostel Svatého Matouše apoštola a evangelisty v Michalovicích, nám po chvílce přemlouvání odpověděl na naše otázky:

Můžete nám, prosím, říct něco o sobě?

Nerad o sobě mluvím. Pocházím z malé vesnice Vickovice, která patří k bohdanečské farnosti. Jsem ženatý a mám dvě dospělé dcery.

Co nám můžete říct o svých rodičích, kolik máte sourozenců?

Moji rodiče už nežijí. Maminka i tatínek pracovali v zemědělství. Mám bratra a sestru. Bratr podniká a sestra je učitelka.

Máte nějakou hezkou vzpomínku na dětství, čím jste chtěl být jako malý?

Z dětství vzpomínám na letní prázdniny, které jsem trávil u dědy v Prostřední Vsi. A čím jsem chtěl být jako malý? To je těžký - každou chvíli něčím jiným.

Jste veden k víře od dětství, nebo jste konvertita?

Pocházím z věřící rodiny. K víře jsem veden od mala. Vedli mě k tomu hlavně rodiče, babička, strejda a teta.

Jak hodnotíte náš Zpravodaj, jak byste ho případně doplnil nebo vylepšil?

Zpravodaj se mi líbí. Není, co dodat.

Co vám dělá největší radost a největší starost při pohledu na naše, nebo dnešní církevníky?

Líbí se mi, že lidi začínají chodit do kostela i mládež. Že se kostely opravují. Nelíbí se mi, že se vedoucí představitelé církve začínají odcizovat lidem a že jdou po penězích místo, aby se starali o duchovno a křesťany.

Co teď čtete?

Momentálně nemám nic rozečteného. Předtím jsem četl knihu - Boleslav, příběh bratrovraha od Zuzany Koubkové.

Jak odpočíváte?

V současnosti jsem nezaměstnaný, čas si řídím podle potřeby, na práci kolem domu, na zahradu.

Máte nějaké oblíbené místo, kam rád jezdíte?

Moje oblíbené místo - Všude dobře, doma nejlíp. Nejvíc se mi líbilo na rekreaci v Luhačovicích a na Svaté hoře v Příbrami.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Radost mi dělá, když holky přijedou v pátek z Prahy a v domě je živo.

Co vás naopak moc nepotěšilo?

V současné době odvolání našeho duchovního správce.

Děkujeme za Váš čas a rozhovor.

Mezinárodní den senior

Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features

Věděli jste o tom?

1.října je Mezinárodní den seniorů. Třetina populace České republiky přepadává do této kategorie, to už je přece hezká řádka oslavenců! Stáří se týká každého, dříve nebo později do „třetího věku“ dospějeme všichni (jdeme v patách). Zkusme se všichni, mladší i starší, prvního října setkat a oslavit Svátek seniorů!

Tento den je oslavou všeho, co společnosti staří lidé přinášejí. Upozorňuje však také na problémy, se kterými se potýkají, například jejich bezbrannost, stejná jako u dětí, zneužívání.

Mezinárodní den seniorů vyhlásil Kofi Annan, tehdejší generální tajemník Organizace spojených národů, poprvé na 1. října od roku 1998.

„Lidi v podzimu svého života vnímáme jako obohacení pro společnost, nikoli jako přítěž.“

Ve druhé polovině dvacátého století se zvýšila průměrná délka života o celých dvacet let. Během následujících dvaceti let bude přibližně jedna třetina obyvatelstva vyspělého světa starší než 60 let. Stárne však i starší obyvatelstvo, generace seniorů. Typickým obrázkem je dnes jedno dítě, dva rodiče, čtyři prarodiče a jeden i více praprarodičů.

Připomeňme si také my ve svých rodinách a okolí naše rodiče, prarodiče, příbuzné, sousedy, nebo také naše spolubratry a spolusestry v našich farnostech, kteří sem patří stejně, jako střední generace a mladší.

Moudrost a nadhled přichází se stářím.

(zpracováno podle internetu)

MYŠLENKY JANA HELLERA

Správná otázka o potopě zní: „v čem se topím já.“

„Trápit se není povinnost křesťana.“

Svatý Matouš (21. září)

Podle všeobecného církevního podání je sv. Matouš, jeden z Dvanácti, autorem prvního evangelia – blahého poselství o Ježíši Kristu o 28.kapitolách, které napsal mezi lety 80 – 90.

Matouš, původně Levi, byl celníkem v Kafarnaum, na silnici do Damašku. Celníci vybírali daňe a cla, jež se odváděly římskému impériu. Ježíš často pobýval v Kafarnaum a usiloval o získání celníků pro víru. Poznal Matouše a oslovil ho: „ Pojď za mnou!“ Matouš pak po několika dnech vystrojil hostinu, ke které se dostavili mnozí celníci a stolovali s Ježíšem a jeho učedníky. To se ale nelíbilo farizejům, kteří vyčetli Kristu, že stoluje s prostými hříšníky.

Lidský osud Matoušův se naplnil buď v Persii nebo spíše v Etiopii, kde pravděpodobně zahynul mučednickou smrtí, snad proklán oštěpem. Jeho ostatky byly ve 4. století z etiopské Nereby převezeny do římského města Paestum, odkud byly v 9. století, v době nájezdů Saracénů, přeneseny do nedalekého nového chráněného sídla Capaccia a na začátku 12. století do barokní krypty katedrály v Salernu.

Ve výtvarném umění je svatý Matouš zobrazován většinou s andělem, který mu podle legendy diktoval slova jeho evangelia. Z jeho zobrazení je nejslavnější obraz Povolání svatého Matouše od Caravaggia, umístěný v římském kostele San Luigi dei Francesi. Svatý Matouš je patronem účetních, celníků a výběřčích daní, města Salerna a dalších.

V naší farnosti máme jeden z kostelů zasvěcen právě evangelistovi Matoušovi a to kostel v Michalovicích.

Jana Laudátová

„Bible je 66 a víc knih pro 66 a víc roků.“

Pavel Kosorin

Je Bible? Její originalita?

(Prof. Jan Heller ThDr.)

Je to kniha, o které tisíciletá židovská a křesťanská tradice tvrdí, že obsahuje Boží zjevení, že skrze ni mluvil a mluví Bůh. Jenže mnozí její žetli a Boha mluvit nezaslechli. Lidské zkušenosti s Biblií jsou různé. Některí se na ní inspirovali a čerpali z ní podivuhodnou sílu, jiní se nad ní pohorovali a odmítali ji. Urážely je krutosti, necudnosti i zázraky, kterých je v ní málo. Konstatujme alespoň pro začátek, že Bible je sporná. A pokusme se co nejvýrazněji vymezit, co je na ní zvláštní, v čem by mohla spočívat její jedinečnost, je-li jaká.

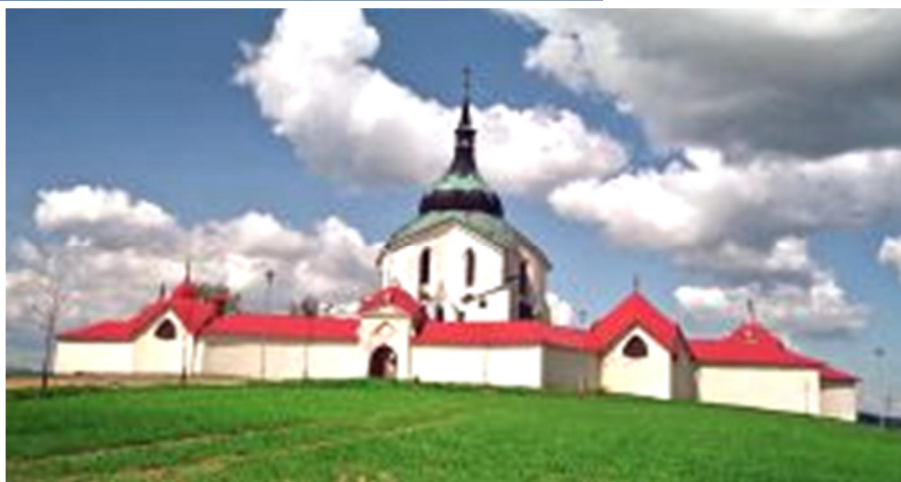
Nutno předem říci, v čem není. Není ani v jejím jazyce, ani v její formě. Písně a rodokmeny, hymny a modlitby, kultické instrukce i mudroslovné reflexe najdeme i u sousedů, tedy ve starém Egyptě a staré Mezopotámii, a ovšem i v dalším starém Orientě. Její jedinečnost není ani v látkách. Na které látky najdeme i v jiných literaturách. Tak vyprávění o potopě má pozoruhodně shodný protějšek v jedenácté tabulce eposu o Gilgamešovi, část knihy Písloví se téměř shoduje s jedním známým mudroslovným textem egyptským. Leccos v ní jsou zřejmé reakce na náboženské představy jejího okolí, na kde jde o přímo rozhorlené polemiky. I v Novém zákoně se evangelia svou formou podobají helénistickým aretologiím, epistolami klasickým dopisům a Zjevení Janovo je blízké tehdejší literatuře vizionářské.

A přece je na ní něco zcela pozoruhodného. Začneme Starým zákonem, tedy její starší a větší částí, sepsanou proroky a mysliteli starého Izraele. Ta jeho zvláštnost je v tom, že představuje celou zachovanou literaturu společenství, které se odhodlalo zničit nebo alespoň dále nepřidávat, netradovat nic než to, co zcela jednoznačně svídlo o Bohu. Dodejme: O Bohu zvláštním, svrchovaném, chcete-li transcendentním, to jest takovém, který prolamuje každé lidské úsilí, jak jej zvládnout, zneškodnit, zmanipulovat, dostat pod kontrolu, podrobit si.

Jak je to možné, ptáte se právem. Kde k tomu toto společenství vzalo odvahu a rozhodnost, důslednost a neoblomnost? Zřejmě v tom, že bylo jako celek odhodláno vnímat sebe samé jen v rámci vztahu k tomuto Bohu. Nezajímalo se o sebe samého jako takové, ale jen o sebe samého před Bohem. A jen v rámci takového společenství se mohl objevit člověk - Ježíš z Nazareta - jenom byl Bůh dleň jím a neřící celý svět i neřící vlastní já, a proto byl hotov jít v Boží poslušnosti a následovat.

rou horu a na Veselý kopec

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Další náš farní výlet směřoval v sobotu, 25. srpna, na Zelenou horu u Žďáru nad Sázavou, kde letos slaví 290 let od vysvěcení kostela a do skanzenu Veselý kopec u Hlinska.

Ráno jsme vyjeli po půl sedmé z Bohdanče a na Zelené hoře jsme vystoupili

po osmé hodině, došli jsme k poutnímu kostelu Sv. Jana Nepomuckého, kde jsme měli domluvenou prohlídku v devět hodin.

Příjemná paní průvodkyně nás po uvítání zasvětila do vzniku a historie pozoruhodného kostela, který byl naprojektován slavným a proslulým architektem Janem Blažejem Santinim – Aichlem (je mimo jiné také autorem chrámů v Sedlci, nebo v Želivě, v Křtinách a dalších místech). Iniciátorem stavby kostela byl žďárský cisterciácký opat Václav Vejmluva, roku 1722 Santini dokončil toto dílo, které bylo vrcholem jeho práce.

Kostel není velký, jeho půdorys se těžko popisuje – asi jako pěticípá hvězda, má pět kaplí, pět dělicích prostor, kde jsou schodiště, okna a různá zákoutí a záhyby stěn, které se protínají a spolu s okny tvoří zajímavou hru světla v prostoru. Uvnitř je šest půdorysných soustředných kružnic s tvarem pěticípé a deseticípé hvězdy, které souvisí se symbolikou sv. Jana Nepomuckého a Panny Marie. Deset cípů má i ambit kolem kostela, který je s centrální stavbou kompozičně propojen. Santini zde jedinečně spojil pohyb dynamického stylu s barokně-gotickou architekturou a tím je celá stavba a kostel unikátní, což stvrzuje i zapsání do seznamu světového dědictví UNESCO. Architektura a celý ráz kostela nás všechny nadchl, na konci výkladu jsme ještě zhlédli dokumentární film o historii a symbolice kostela. Poté jsme si ještě prohlédli vnitřek a museli uvolnit místo další skupině turistů. Také vnější architektura a ambit kolem kostela byly velmi zajímavé. Ze Zelené hory je krásný výhled do údolí ke Žďáru do kraje.

Odtud jsme odjeli do nedalekých Slavkovic, kde se nachází naopak nový, moderní kostel Božího milosrdenství, kde jsme měli domluvenou kratší pobožnost. P. Vojtěch nás velmi srdečně přijal. Během bohoslužby jsme se dozvěděli něco o důvodu vzniku tohoto kostela. Kostel má tvar spojených rukou-dlaní, má nové dřevěné lavice, koberce a velká čelní okna sahající až k zemi zdobí barevné vitráže s křesťanskými motivy, na stěně byla moderně pojatá křížová cesta. Chrám působil

celkově jednoduše a prostě. Venku za kostelem je na stráni 14 zastavení křížové cesty na čtrnácti žulových, asi 1,5 m vysokých sloupech.

Poděkovali jsme za vstřícnost P. Vojtěchovi, prošli se po okolí a odjžděli na oběd do motorestu Rychtář u Ždírcce, kde jsme se občerstvili.

Poté jsme se vydali na poslední cíl naší cesty, do skanzenu Veselý kopec. Strávili jsme tam hezké dvě hodiny mezi starobylými chaloupkami, staveními, mlýnem, kovárnou, kostelíkem, kapličkou, křížkem, rozkvetlými předzahrádkami, dvorky a hospodářskými budovami, k vidění byl také katr poháněný vodou, nebo hamr. Skanzen se rozkládá zčásti na rovině a částečně na stráni. Chaloupky byly přístupné, takže jsme se mohli podívat dovnitř prohlédnout si světničky a jejich zařízení, nebo zavzpomínat jak naši předkové žili. Často velmi jednoduše, skromně, ale přitom účelně, ve spojení s přírodou mělo vše svůj řád a smysl.

Ten den se tam předváděly plstěné výrobky – kdo chtěl, mohl si zakoupit. Suvenýrů se tam nabízelo plno, ať už vyřezávaných, malovaných, drátovaných, nebo pečených sladkostí. Venkovskou atmosféru dotvářela také zvířata – kozy, ovečky, krávy a poletovaly tam vlaštovky. Ve skanzenu se nacházela také stylová restaurace se staročeskými jídly a nápoji, kde jsme se občerstvili. Všem se nám tam moc líbilo. Ze skanzenu jsme odjžděli po 16. hodině k domovu. Počasí se nám vydařilo, ráno trochu sprchlo, ale odpoledne již příjemně svítalo sluníčko, takže nebylo velké vedro. Výletu se zúčastnili turisté nejen z Bohdanče, ale i z Bělé, Opatovic, Vilémovic, Červených Janovic, Ledče nad Sázavou, Zbraslavic. Další poutě – výlety, nemožností opět naplánujeme příští rok, informace o nich budou včas oznámeny v našich chrámech, na vývěsních tabulích a na webových stránkách farnosti. *A.H.*

12. O BOHDANČI

Internetové stránky odkaz do kolonky Vídeň na film o Bohdanči, který zde natočil pan Stanislav Ršler z Prahy v roce 2008. Pan Ršler zde prožil za války část svého dětství, kdy ho sem rodiče odvezli k příbuzným z Prahy před nálety a pak sem jezdil také za mládí. Tento film, ikdyž je neprofesionální, je velmi hezky zpracovaný se čteným komentářem a podbarvený hudbou. Jsme velmi rádi, že nám pan Ršler dal souhlas k jeho zveřejnění a že se o něj s vámi můžeme podělit 😊!

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU 14.10.

Tak jako každý rok, také letos uspořádáme ve farním kostele Zvěstování Páně v Bohdanči, menší slavnost – poděkování za úrodu. Kdo máte a můžete zapůjčit, nebo přinést své plodiny, prosíme, učiňte tak do 10. října, kdy budou naaranžovány opět před obětní stůl. Uvítáme všechny druhy zeleniny a ovoce především z vašich zahrádek, políček. Předem díky za ochotu!

INTERNETOVÉ STRÁNKY FARNOSTI

Jak jistě víte, bohdanečská farnost má své internetové stránky na odkazu: www.farnostbohdanec.estranky.cz, kde naleznete nejen fotky z různých akcí, kontakty, ale rovněž něco z historie našich obcí a také aktuality, ve kterých si můžete přečíst co je nového, nebo co zde chystáme a plánujeme. V kolonce „návštěvní kniha“ nám můžete sdělit své dojmy, postřehy, připomínky, nebo diskutovat. Naleznete tam též všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů barevně, v elektronické podobě a videa, která se nám podařilo získat. V kolonce „odkazy“ lze nakliknout nejen na naše sousední, či spřátelené farnosti, nebo obce, ale také zde můžete studovat Bibli, nebo si zpětně poslechnout náboženské pořady z rozhlasu, případně přímo poslouchat.

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, i příspěvky lze také zasílat na bankovní účet Farnosti Bohdaneč : 438716329/0800, do textového pole můžete napsat své jméno, i jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků. P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši lásku!

Ú A PŘÁTEL OBCE BĚLÁ

ilo setkání rodáků a přátel Obce Bělá a Tasic.

Bylo krásné, pozdně letní počasí, program byl velmi pestrý a začal slavnostní Mší svatou ve 14. hodin za všechny rodáky z Bělé a Tasic, ve znovu zrekonstruované kapli Svatého Jana Nepomuckého. Mši celebroidal P. Mgr. Antonín Pavlas, na varhany ho doprovázel Ing. Jan Veleta. Během mše bylo poděkováno všem za opravu a snahu o zvelebení a také za celou akci.

Po Mši svaté se průvod, v čele s hasiči a zástupci Obce odebrali za doprovodu hudby k pomníku padlých v I. světové válce, kde hasiči položili věnec. Pak se ale již

všichni vypravili kolem opravené autobusové čekárny, přes zrekonstruovanou náves do Obecního domu, kde se usadili a poté pokračoval hlavní program – přivítání a přípitek starosty, vystoupení dětí, zpráva o životě obce od posledního setkání rodáků.

Po hudebním vystoupení byly přečteny zajímavosti z obecní kroniky. Odpoledne byl také přistaven autobus pro všechny,

kterí se chtěli podívat do sklárny Jakub v Tasicích a poslechnout si nejen výklad, ale také o tom, co a jak se všechno do této doby opravilo a zvelebilo. Návštěvníci se také dozvěděli, že sklárna má nového majitele, který se ji pokusí společně s rodinou postupně dávat dohromady. V plánu je mimo jiné znovuobnovení výroby skla na malé peci, kterou by rádi do Tasic sehnali již příští rok a znovuotevření restaurace přímo ve sklářské huti Jakub na poschodí. Z Tasic odjel autobus do Bělé, kde si mohli zájemci opět prohlédnout prodejnu a sklářskou výrobu Huti Anna.

Po návratu byla pro všechny připravena večeře a program dále pokračoval. Na chodbě Obecního domu bylo možné si také zakoupit suvenýry – nové pohlednice Bělé a Tasic, knihu o Vysočině, keramické hrnečky s potiskem obou obcí, dále odznáčky a další drobnosti. Venku byly vystaveny staré fotografie obou obcí. Sál byl velmi hezky upraven, na stolech byly ubrusy a vázy s květinami, výborně chutnaly koláčky od místních kuchařek, rodáci a návštěvníci byli velmi dobře naladěni, vše bylo skvěle zorganizované, díky panu starostovi Lhot'anovi a paní Hradecké, takže celá akce se opravdu vydařila.

Vy si můžete prohlédnout na našich webových stránkách Farnosti Bohdaneč a také na webu Obce Bělá nejen fotky, ale také videozáznam z celé akce. A.H.

kostela v Bohdanči

Ve čtvrtek, 16. srpna ráno, se sešli brigádníci u kostela, slunečné počasí přálo úklidu, a tak se všichni dali do práce. Jako obvykle se vynosili ven koberce a sedáky do lavic, stíral se prach ze všech oltářů, soch, lustrů, obrazů přešel se dřevěný nábytek, dveře sochy, lavice, obložení, obrazy, svícny, sklo, leštěnkou se umyla také dřevěná podlaha kolem obětního stolu.. Nejvíce práce dalo drhnutí dřevěné podlahy lavic a kamenné podlahy po celé ploše kostela, včetně sakristie. Sedačky do lavic a koberce byly vyklepány a vysány vysavačem. Uklízelo se vše rovněž na poschodí u varhan, včetně schodů na věž.

Hlavní část úklidu byla hotová asi po půl jedné. Po vyschnutí plochy a vyslunění koberců a sedaček bylo vše opět uloženo dovnitř, což bylo asi kolem třetí hodiny odpoledne.

Kostelík se vyvětral, voněl vzduchem, čistotou zásluhou všech, kteří si ten den udělali na úklid čas. Poděkování patří paní Martě Stehlíkové z Kotoučova, paní Miladě Kopecké z Kotoučova, paní Rokosové ze Šlechtína, paní Daně Mlčochové, panu kostelníkovi Josefu Holubovi a Anně Holubové z Bohdanče. O týden později se praly všechny ubrusy, dečky a roucha, které se potom žehlily, na práci se podílela paní Marie Čaloudová a a Anna Holubová.

Úklid není nic neobvyklého a velký úklid provádíme díky pomoci farníků každé léto, aby potom kostel stačil ještě vyvětrat a vyschnout.

Starší farnice se již většinou nemohou aktivně úklidu zúčastnit, a tak by se měly postupně ujmout této činnosti mladší farnice, nebo mladší členky z věřících rodin. Takovýto úklid celého kostela ve dvou, nebo třech lidech je náročnější. Úklid se dělá hlavně pro nás všechny, kteří jej navštěvujeme, také pro náhodné návštěvníky, nebo turisty – čistý kostel je naší vizitkou, také proto, že jako důstojný stánek Boží je třeba ho udržovat v pořádku.

Všem, kteří tentokrát uklízeli, patří velký dík za čas, ochotu a námahu při údržbě, díky níž se v čistém a upraveném prostředí, cítíme všichni lépe, a kde můžeme důstojně slavit bohoslužby. *A.H.*

Úklid společenské místnosti na faře

Plánovaný úklid společenské místnosti na faře proběhl v pondělí, 10. září od 17. hodin a na místo se dostavily dvě maminky paní Mudrochová a paní Mlčochová, kterým patří poděkování za to, že si udělaly chvilku na brigádu. Setřely prach na nábytku, umyly okna a podlahu. A. Holubová přerovnála vypraná roucha a ubrusy do skříňe, ve vedlejší místnosti. Děti, které maminky doprovázely, si mezi tím zahrály Člověče, nezlob se a pak běhaly venku, protože byl ještě krásný pozdně letní den. Místnost je tak připravena k dalším duchovním, společenským setkáním. *A.H.*

V září paní Žofie Tvrdíková s paní Pajerovou z Prostřední Vsi opět natíraly 7 křížků zde v našem okolí, barvy poskytl Obecní úřad v Bohdanči, křížky musely nejprve očistit a některé musely natřít i dvakrát, aby barva dobře chytla. Křížky jsou opět jako nové, více viditelné a ozdobou našeho kraje.

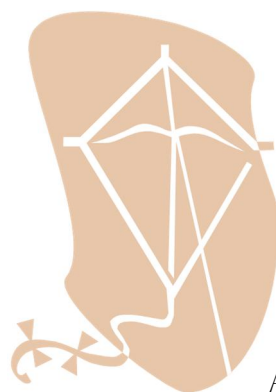
← **Křížek v Sáhách**

DUCHOVNÍ SETKÁVÁNÍ PRO DOSPĚLÉ NA FAŘE

Ve středu, 12. září, v 18.00 se po prázdninové odmlce opět sešli dospělí k duchovnímu setkání ve společenské místnosti na faře. Začal tak znovu cyklus modlitebních schůzek, které vede pan farář Pavlas. Tato setkání doplňující bohoslužby se budou konat jednou za dva týdny středu od 18.00 ve společenské místnosti na faře. Informace o jejich konání bude také hlášena v ohláškách v neděli během bohoslužeb a pro informaci ve vývěsce venku na kostelních dveřích. Všichni jste srdečně zváni!

DUCHOVNÍ SETKÁVÁNÍ PRO DĚTI NA FAŘE

V neděli, 9. září po ohláškách, byly předány dětem, které se scházely k duchovním schůzkám každé úterý na faře dárky. Koncem června jsme se jich dotázali, co by si přály. Nestihli jsme jim ale jejich přání vyplnit koncem školního roku a tak až teď po prázdninách, kdy se všechno opět vrací k normálu. Děti tedy dostaly začátkem září toto: Esterka Mlčochová – kancionál, Anežka Uttendorfská – dřevěný svícen, Deniska Suková – Dětskou Bibli, kluci si přáli čokolády, takže Filip Mlčoch, Honza a Pepa Mudrochovi dostali všichni velkou Milku. Věříme, že dárky děti potěší a budou se opět v těchto schůzkách pokračovat na faře. Poděkování patří také paní Uttendorfské, že si na tuto aktivitu našla čas.

Od září začala opět dětská setkání na faře každé úterý od 18.00 a protože paní Uttendorfská nemá moc času, střídavě ji nahradí D. Mlčochová a A. Holubová. Tyto schůzky by neměly ztratit především duchovní ráz. *A.H.*

Mgr. Antonína Pavlase

J. Kajnek a generální vikář J. Socha za panem farářem A. Pavlasem, aby mu oznámili jeho přeložení do Přibyslavi od 1.10.2012. Pro farnosti a věřící, snad kromě Zbraslavic, opravdu nemilá zpráva, protože přítomnost P. Pavlase zde znamenala udržení a nezávislost všech tří farností – pertoltické, bohdanečské a červenojanovické. S P. Pavlasem se věřící a návštěvníci oficiálně rozloučili 23. 9. v Červených Janovicích, 30.9. v Bohdanči a pak také v Pertolticích. Ve Zbraslavicích se nikdo s P. Pavlasem nerozloučil – to je také obraz víry a křesťanské lásky. V Bohdanči byla přečtena rozlučková řeč během mše a farníci, věřící a návštěvníci mše předali P. Pavlasovi dárky z Bohdanče, z firmy Zelená Bohdaneč a také finanční hotovost do začátku. Protože ale jeho nástupce sem nemůže přijet tak narychlo, bude zde v Bohdanči ještě sloužit 7.10. a pak společně s novým nástupcem 14.10. Věříme, že P. Pavlasovi se bude na novém působišti líbit a budeme ho provázet našimi modlitbami.

Rozlučkový proslov k odchodu P. Mgr. A. Pavlase, který byl čten v Bohdanči, 30. 9. 2012

Milý pane faráři Antoníne, vážení farníci, věřící a návštěvníci,

vzhledem k již avizovanému Vašemu odchodu z naší bohdanečské farnosti a z dalších farností Vámi spravovaných, bychom se s Vámi chtěli dnes oficiálně rozloučit, ikdyž, jak jste se dodatečně dozvěděl, zde budete muset odsloužit mši ještě příští neděli a možná i tu další, protože nástupce tak narychlo přijede.

Naše prosby, dopisy a podpisy vyšly bohužel tentokráte naplano.

Když jste sem nastoupil před téměř 10. lety a přebíral farnosti po svém předchůdci, byly zde již značně rozjitřené vztahy, nebylo v pořádku plno věcí, např. účty, inventář ve farnostech. Přesto jste se snažil vykonávat si svoji funkci – poslání v těchto podmínkách jak nejlépe to šlo. I tak se našlo několik jednotlivců, kteří měli potřebu neustále se vměšovat do Vaší práce a to i různými stížnostmi, někdy i nepodepsanými, takže se jejich názory u adresátů, často braly jako jediný hlas z farností. Ostatní farníci se o tom zpravidla ani nedozvěděli, nemohli jsme tedy včas zareagovat a vyjádřit tak svůj postoj z druhé strany. Návrh na sloučení naší farnosti ke zbraslavické byl prvním, proti kterému se všichni farníci postavili, protože by tím byla zrušena celá farnost zde v Bohdanči, stala by se závislou na zbraslavické - neměli bychom farní kostel, ale filiální, neměli bychom samostatný účet atd. Dále následoval návrh na Vaše odvolání v roce 2010, na což jsme opět reagovali písemně, jak věřící, tak i širší veřejnost a zástupci příslušných obcí jej podepsali.

Byli jsme velmi rádi a vážili jsme si toho, že zde máme nadále jak funkční živou farnost, tak i kněze v ní, protože každý někdy potřebuje kostel a faráře a mít farnost je i určitá prestiž pro obec. Vaše přítomnost zde, nám toto vše zaručovala. Laik a to ať jednotlivec, nebo rodina, nebo skupina lidí, nikdy nemůže nahradit kněze.

Byl jste sem přidělen, poslechl jste - musel jste k nám nastoupit a vykryt pozici po Vašem předchůdci, který odsud odešel. Pokud byste, ale předem věděl, do jaké situace vstupujete

tlivců čeká, určitě byste si tato místa dobrovolně
it neustálým útokům, výpadům, narážkám

ání není ani křesťanské, ani morální a je v rozporu

s dobrými mravy. Nám, jako laikům, nevzdělaným na úrovni duchovního - kněze, nepřísluší hodnotit a kritizovat práci kněze, to může udělat člověk na jeho úrovni, nebo jeho nadřízený. Nechodíme přece do kostela kvůli hlídání toho: co – kdo - kde, abychom mohli poslat tuto často neobjektivní zprávu dále, většina z nás sem chodí z jiného důvodu a věřím, že na prvním místě je Bůh.

Měli bychom si položit otázky: „Prosazujeme netolerantně pouze své názory – názory jedné podskupiny v církvi, jako za minulého režimu, nebo respektujeme druhého a druhé? Prosazujeme sami sebe? Jsme zaměřeni hlavně na sebe, případně na svůj prospěch? Nebo směřujeme k Bohu i tím, že se snažíme, každý v rámci svých možností, nezištně dělat něco pro společenství, pro ostatní, a to i přesto, že se neshodneme v názoru, a pokud se někdo snaží pracovat – jsme ochotni mu pomoci?, nebo podkopáváme jeho práci a námahu, protože to sami buď nedokážeme - nemáme na to, nebo nechceme z různých důvodů, aby zde něco fungovalo?“

Na to bychom si měli každý poctivě odpovědět sám sobě - kdo, co a proč děláme určité věci, nebo neděláme, protože Bůh stejně zná naše skutečné záměry, jemu odpovídat nemusíme. Bohu se pouze jednou budeme všichni zodpovídat za to, co jsme udělali, nebo neudělali.

Díky Vám, pane faráři, že zde máme fungující farnost, která pokračuje v tom, co nám zde zanechali naši předkové, že máme naše kostely, fary, které potřebujeme, mše svaté, setkávání a další aktivity a také opravy, že máme své kostelníky, varhaníky, ministranty a spoustu věřících, příznivců, spolupracovníků, občanů, kteří pomáhají; spolupracujeme se sousedními farnostmi, snažíme se v rámci možností, které zde na venkově máme (samozřejmě jinak se pracuje v městské farnosti a pokud budeme hledat rozdíly tak bychom je našli např. i mezi farnostmi kutnohorskou a pražskými, nebo pražskými a královéhradeckými atd., stejně tak mezi farnostmi v menších místech), ale důležité je, že se v nich schází lidé, hledají tam Boha, nachází ho a spolu oslavují.

Naše farnost se za Vašeho působení hodně pozvedla, hodně se opravilo, zrekonstruovalo, pokud se ohlédneme zpět, tak na vesnickou farnost, zde můžeme vidět spoustu hotových a rozdělaných prací, činností a aktivit, které se uskutečnily také díky Vašemu přístupu. Pokud byste s nimi nesouhlasil a nechtěl je, nic z toho by nebylo možné a nedalo by se udělat. Potěšitelné je, že naše farnost teď patří mezi nejživější a nejaktivnější farnosti ve Vaší správě, což nám potvrzují i farníci z okolí a před několika dny se tento názor potvrdil i z církevních nadřízených míst, působíme a jsme pro ně živou farností.

Kritici se najdou vždy a měli by se zamyslet spíše nad sebou. Kritizovat by měl mít právo pouze ten, kdo sám něco vytvořil, pokud kritizuje někdo, kdo se nesnaží a nic za ním není vidět, nespolupracuje s ostatními, jen si na vše stěžuje, je zpravidla problém na jeho straně.

Vážíme si Vás rovněž za to, že jste pravidelně sloužil mše ve všech 9-ti Vám svěřených kostelích a řadě dalších kaplí. Proti předchozímu stavu jste o nedělích od jara do podzimu sloužil 4 Mše Sváté. Navíc jste i v sobotním dopoledni sloužil mše v dalších kaplích při výročích jejich vysvěcení, nebo znovuvysvěcení po opravách, nebo po výstavbách, naposledy v Bělé.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

nebyly nedělní mše, z tohoto důvodu jste s námi nejezdil ani na farní poutě - výlety, protože již v sobotu jste sloužil mši s nedělní platností. Nikdy jste nedodržel volné pondělky pro kněze, kdy někteří kněží neberou telefony, protože mají volné pondělí.

Byl jste v kontaktu s památkovým úřadem, ministerstvy, obecními úřady a dalšími institucemi ohledně oprav. Kdo s Vámi přímo nespolupracoval, neví, kolik to bylo Vašich jednání při přípravě žádosti, jednání s památkáři, úřady, stavebními firmami a řemeslníky. Málokdo ví, kolik jste při tom na vlastní útraty najezdil kilometrů.

Z Vašich celkem 9-ti kostelů 7 dostávalo dotace a u zbylých dvou byly prováděny rozsáhlejší opravy po hurikánu. Přesto se našel jednatel, který o Vás podal zprávu, že nechcete opravovat kostely.

Oceňujeme také to, že jste neměl výhrady, když se zde v Bohdanči začala scházet skupinka dětí - ministrantů a pak dále pokračovala v duchovních setkáváních na faře, vážíme si Vašeho času každou středu večer, kdy jste dojížděl na modlitební schůzky dospělých na faře v Bohdanči, rovněž, že jste zásadně neodmítal koncerty s duchovní tematikou v kostele, které se otevřely také širší veřejnosti, jsou velmi úspěšné rovněž díky spolupráci s Obecním úřadem a soukromými institucemi a mohli bychom tak pokračovat dále.

Oceňujeme také Vaši skromnost, že si nepotrpíte na vlastní sebeoslavování, jako je například výročí Vašeho vysvěcení na kněze, narozeniny, raději sám o samotě rozjímáte.

To, že jste nás měl opravdu rád, svědčí i to, že jste nás neustále nabádal ke zdravé výživě, abychom nebyli nemocní a dožili se vyššího věku.

Závěrem dovoluji přijmout upřímnou omluvu za ty farníky, kteří Vám osobně, a tím i farnostem a společenstvím zde, různě znepříjemňovali a komplikovali život útoky na Vás a nevzali si k srdci z Bible 5. verš apoštola Pavla Tesalonickým:

„Žádáme vás, bratři, abyste uznávali ty, kteří mezi vámi pracují, jsou vašimi představenými v Kristu a napomínají vás. Velmi si jich vážte a milujte je pro jejich dílo.“

Na závěr nám všem zde, dovoluji popřát Vám Boží požehnání pro Vaši další činnost, dostatek pevného zdraví, dobré farníky a věřící, aby Vás měli rádi, také aby se Vám na novém místě líbilo, cítil jste se tam dobře, asi jako teď zde, abyste opět pokračoval ve zvelebování zahrádky a v pěstování ovocných stromů a samozřejmě Vám chceme poděkovat za celou dobu Vašeho působení zde, protože to nám udrželo naše farnosti, společenství a též víru.

Pokud nebudete mít nic proti, je možné, že si Vás dovolíme, na některém z našich dalších farních výletů v budoucnu, navštívit ve Vašem novém působišti.

Dovolte mi, také, abych Vám předala kopie dopisů, jména a podpisy věřících a širší veřejnosti a také příslušných obecních úřadů, kteří za Vámi stáli, věříme, že jsme udělali maximum.

Pro nás, kteří si Vás vážili a s Vámi spolupracovali, budete vždy vítanou návštěvou, když budete projíždět naším krajem, abyste se podíval, jak tu dále žijeme.

Ještě jednou Vám velmi pěkně děkujeme a dovoluujeme si Vám předat něco odsud, z Bohdanče, na památku a pro zdraví a také své osobní dárky.

Vás, ale i za nás zde, naše společenství, naši farnost

Holub – kostelník v Bohdanči, Stanislav Petrus – kostelník v Třebětíně, Josef Laudát – kostelník v Michalovicích, Marta Stehlíková Žofie Tvrdíková, Jan Veleta, František Rokos, Pavel Pícha, Tomáš Šindelář, Anna Holubová a farníci bohdanečské farnosti, věřící, občané a širší veřejnost Obce Bohdaneč, spádových obcí Bohdaneče, spádových obcí Farnosti Bohdaneč a okolí. V Bohdanči, 30. září 2012.

ROZLUČKOVÁ ŘEČ Z ČERVENÝCH JANOVIC, ČETL ING. F. NEŠPOR **Milý otče Antoníne, Vážený pane faráři,**

Při ukončení Vaší služby v naší farnosti je naší povinností alespoň Vám upřímně poděkovat za Vaši nemalou snahu a práci pro naši farnost. Přišel jste do našeho kraje, kde do Vaší působnosti patřilo 9 obcí zcela a dalších 5 obcí zčásti. Byl jste partnerem 14-ti starostů. Váš nástup přišel do období, kdy už předchodí kněz tu nebyl. Tento Váš předchůdce se snažil vyhovět všem farníkům a zvláště těm, kteří mu říkali co všechno má dělat aniž by mu výrazně ulehčili život. Skončil psychicky vyčerpan a sám požádal o přeložení. Protože jste nechtěl takto skončit tak jste nemohl těmto některým jednotlivcům vyhovět. Proto už na začátku Vašeho působení některé z nás z naší farní rady a z Bohdanče pozvala jedna farní rodina do Zbraslavic, kde jsme byli přesvědčováni, abychom druhý den při biskupské vizitaci Vás jako kněze biskupovi odmítli. Na náš dotaz proč bychom to měli udělat nebyl žádný důvod uveden. Proto jsme na toto nečestné jednání nepřistoupili. Bohužel činnost těchto jednotlivců proti Vám Vás provázela po celou dobu Vašeho působení u nás. Začátek Vaší služby v našem kraji byl ztížen i tím, že ve farnosti naší, Zbraslavické i Bohdanečské nebyly peníze. Na faře ve Zbraslavicích jste neměl funkční koupelnu. Proto jsme se někteří členové naší farnosti rozhodli Vám zajistit na faře ve Zbraslavicích alespoň minimální úroveň pro bydlení co máme na vyšší úrovni každý z nás doma. Dodali jsme vanu, zaplatili její zapojení a vyměnili vylomené dveře u koupelny, později i na vlastní náklady zajistili výměnu kotle na topení. I později zajišťovala naše farnost opravu střechy fary a střechy sakristie ve Zbraslavicích, kdy se ve Zbraslavicích nenašel nikdo, kdo by Vám pomohl. Přes tyto všechny nepříznivé okolnosti a různé nátlakové akce na Vás jako například abyste doporučil prodej farních pozemků jste vše trpělivě snášel a řádně vykonával Vaší duchovní službu.

Milý otče Antoníne!

Když někdo ukončí školu dostane vysvědčení, když ukončí práci dostane posudek a proto jsme si tj. 8 členů naší farní rady dovolili taky Vám vystavit vysvědčení za Vaše působení u nás. Děláme to proto, aby na Vašem novém působišti nebyla pomluva o Vás, proč jste nás musel opustit. V každé farnosti se většinou najde někdo, kdo kněze pomlouvá z těch co chodí do kostela.

Vážíme si Vás za to, že jste pravidelně sloužil mše ve všech 9-ti Vám svěřených kostelích a řadě dalších kaplí. Proti předchozímu stavu jste o nedělích od jara do

ste i v sobotním dopoledne sloužil mše u dalších
provedené opravě kaple nebo výstavbě. Díky Vám
křížové cesty přede mší.

Za celou dobu si nepamätujeme, že jste měl delší dovolenou nebo, že by kvůli Vaší dovolené nebyly nedělní mše. Nikdy jste nedodržel volné pondělky pro kněze, kdy někteří kněží neberou telefony. Spolupracoval jste s památkovým úřadem, kdy jste o sobotách otevíral pro ně kostely. Máte tak velkou zásluhu na tom, že náš kostel svatého Martina byl prohlášen za kulturní památku.

Co se týče oprav kostelů, došlo za Vašeho působení k jejich nejrozsáhlejší opravám. Pouze v naší farnosti, což je pouze jedna čtvrtina Vašeho působení, jsme společně s Vámi vypracovali 11 žádostí na dotace, z nichž bylo 10 úspěšných. Celková výše dotací jen pro naši farnost dosáhla výše 3,108 mil. Kč a hodnota provedených prací potom částky 3,775 mil.Kč. Mimo to, byly prováděny běžné opravy kostela v Červených Janovicích a Petrovicích, které přesáhly částku 100 tis. Kč. Kdo s Vámi přímo nespolupracoval neví, kolik to bylo Vašich jednání při přípravě žádosti, jednání s památkáři, úřady, stavebními firmami a řemeslníky. Málokdo ví, kolik jste při tom na vlastní útraty najezdil kilometrů. Jenom například u věže kostela v Petrovicích mimo jízdy po okrese to byly 4 jízdy do Prahy. Z Vašich celkem 9-ti kostelů 7 dostávalo dotace a u zbylých 2 byly prováděny rozsáhlejší opravy po hurikánu. Přesto se našel jednotlivec, který o Vás podal zprávu, že nechcete opravovat kostely.

Vážíme si Vás proto, že hned na začátku působení jste vyhledal kněžské hroby Vašich předchůdců a za Vaše časté modlitby u hrobu skutečné osobnosti našeho kraje otce děkana Karla Filipa. Také za Vaše návštěvy naší bývalé farní hospodyně Boženy jak v Čáslavi, tak nyní ve Staré Boleslavi.

Oceňujeme také Vaší skromnost, že si nepotrpíte na vlastní sebeoslavování, jako je například výročí Vašeho vysvěcení na kněze, raději sám o samotě rozjímáte.

Patří Vám i dík za to, že na naše požádání mimo mší jste se s námi modlil na faře za uzdravení či ulehčení v nemoci pro naše blízké.

To, že jste nás měl opravdově rád, svědčí i to, že jste nás neustále nabádal ke zdravé výživě, abychom nebyli nemocní.

Závěrem nám, 8-mi členům farní rady dovoluete přijmout omluvu za ty farníky, kteří Vám škodili a popřát Vám dostatek Božího požehnání pro Vaši další činnost, dostatek pevného zdraví a samozřejmě poděkovat za dobu působení s námi.

Dovolte mi, abych Vám předal jména a podpisy celkem 200 lidí z naší farnosti a z Pertoltic a vyjádření 3 starostů, kteří za Vámi stáli. Pro nás, kteří si Vás vážili a s Vámi spolupracovali, budete vždy vítanou návštěvou, když budete projíždět naším krajem.

Ještě jednou Vám děkujeme.

Ing. František Nešpor v.r.; Ing.Leoš Dynda v.r.;Vladimíra Králová v.r.; Marie Fuxová v.r.
Věra Menšíková v.r.;Marie Fuxová v.r.; Miloslav Charvát v.r.; Jaroslav Čeřovský v.r.;
Jaroslav Duben v.r.

Malování křídami - soutěž pro děti

V úterý, 21. srpna, v 16.30, uspořádala Obecní knihovna Bohdaneč akci pro děti různých věkových kategorií s názvem Malování křídami na cestě, tentokrát na nové silnici za skladákem. Počasí akci přálo a tak se sešlo celkem 33 dětí, některé přišli samy, jiné doprovázeli maminky, babičky i tatínkové. Vstupenkou k malování byly nejen chodníkové křídly v různých barvách, ale také bonbón, aby šla malým umělcům práce lépe od ruky. Náplní byly letos pohádkové motivy a tak se zanedlouho začaly na silnici objevovat sluníčka, motýli, princezny, hrad, autíčka, vláček, bílá paní, beruška několik kočiček, květiny, delfíni a také velký brontosaurus. Autoři výtvorů byly nejen děti, ale také jejich doprovod, který si s chutí zkusil namalovat něco zajímavého.

Všichni se mohli v srpnovém odpoledni osvěžit vodou a jablečným moštem, který darovala firma Zelená Bohdaneč. Nakonec jsme si obrázky prohlédli a všichni malí tvůrci dostali za snahu čokoládovou medaili v podobě Fidorky, která se v horkém odpoledni malinko roztékala 😊, příště vymyslíme jinou odměnu. Věříme, že akce se všem líbila a budeme se snažit ji za rok opět zopakovat.

Poděkování patří Obecnímu úřadu za odměny a křídly, paní Markétě Černé za pomoc a pořízení fotek, starším dětem - klukům za pomoc při přenosu kříd, odměn, židle a nápisu

na velkém tvrdém papíře z Obecní knihovny na místo a pak zpět do knihovny, Pétě Szúcsové za spolupráci při roznášení letáčků a informací o této akci a pak samozřejmě všem malým malířům a také jejich doprovodu za účast. Akce se povedla a na webových stránkách Aktivity Bohdaneč a na webových stránkách knihovny (<http://knihovnabohdanec.webk.cz>) naleznete několik fotografií.

Knihovna Bohdaneč má své webové stránky <http://knihovnabohdanec.webbk.cz>, které jsou v současné době rozpracované a postupně se tam vkládají jak informace o knihovně a jejích službách, tak fotografie atd. Na těchto stránkách je rovněž kolonka VZKAZY, kde je možnost pro čtenáře a návštěvníky psát své připomínky vzkazy, podněty atd. V současné době postupně vkládáme všechny knihy z bohdanečské knihovny do počítačového elektronického systému, který pak bude přístupný všem čtenářům a návštěvníkům těchto stránek. Naleznete tam též informace o připravovaných akcích knihovny a také odkazy pro čtenáře ať dětské, nebo dospělé. Do konce roku ještě plánujeme uspořádat další rukodělnou akci – Tvořeníčko. O náplni budou zájemci včas informováni. Na čtenáře i návštěvníky se srdečně těší vaše knihovnice 😊! A.H.

Z OBCE BOHDANEČ

Zamyšlení nad slovy a činy

Někteří občané Bohdanče si již určitě všimli nebývalého ruchu o domu čp.7 – bývalá budova základní školy a posléze MŠ - , pro letošní rok jsme dostali dotaci od Středočeského kraje na rekonstrukci této budovy. V současné době byly některé prostory v budově v podstatě nevyužívány. V přízemí jsou zřízeny dva byty a obecní knihovna. 1.patro – prostory po zrušené MŠ byly dosud využívány velice sporadicky. Celá budova byla vytápěna buď lokálními topeništi na pevná paliva, případně elektrickými akumulacími kamny.

Protože ale v naší obci chybí prostory, které by sloužily pro naši omladinu, ale i takové kde by se mohli scházet starší občané naší obce, případně zájmové organizace, rozhodlo zastupitelstvo obce o kompletní rekonstrukci tohoto objektu tak, aby splňoval požadavky dnešní doby. Na základě těchto úvah vznikl projekt na konkrétní využití.

Protože umístění knihovna v přízemí budovy je dnes již naprosto nedostatečné (pro malé prostory není možno nabídnout čtenářům ani veškeré tituly, které v knihovně jsou) bude přemístěna do 1. patra, kde vznikne knihovna která nabídne občanům veškerý komfort , včetně přístupu na internet. Zbývající část 1. patra pak bude upravena pro činnost s dětmi včetně sociálního zařízení. Místnost v přízemí, po nynější knihovně, bude upravena jako klubovna pro zájmové organizace. Tuto stavbu a i nový zdroj vody viz. dále, se nám podařilo zajistit díky finanční spoluúčasti Středočeského kraje, který se podílí na financování z 90%.

V těchto dnech bude oficiálně kolaudována výstavba nového zdroje pitné vody a nového vodojemu. Ve zkušebním provozu je tato stavba provozována již od ledna letošního roku. Po dlouhých letech se zdá, že se nám konečně podařilo trvale zajistit pro občany Bohdanče naprosto nezávadnou vodu. Všechny sledované ukazatele jsou za celý zkušební provoz v požadovaných parametrech.

Dne 28. září bude pořádána akce pro naše nejmenší – Pohádkové putování - garanci úspěšného provedení této akce převzali na sebe někteří občané z naší obce - paní Kateřina Dlouhá. Za tuto činnost jim patří vřelé poděkování.

14. září se konal již 9. ročník cyklistického závodu „Ušlaptó“, který zajišťuje občanské sdružení „Aktivita“. V prvních ročnících se tento závod konal hlavně pro děti. Poslední roky se toto sportovní klání rozšířilo i o kategorii dospělých, čímž se závod stal atraktivnějším a zajímavějším i pro pouhé diváky. Na této akci (a zdá se, že i na Pohádkovém putování a činnosti o.s.Aktivita) je vidět, že je přece v naší obci pár lidí, kteří chtějí pro veřejnost (i když hlavně dětskou) něco udělat a věnovat tomu svůj volný čas. Je škoda, že tento závod vlastní občané z bohdančeska moc nenavštěvují, převážná většina zúčastněných je pořád ještě z jiných obcí.

Na závěr bych chtěl pozvat všechny děti se svými rodiči na akce, které bude ještě v letošním roce občanské sdružení Aktivita pořádat. Je to „duchařské řádění“, které bude 3. listopadu a „mikulášská nadílka“, která bude 3. prosince.

Ing. Jaromír Juna, starosta obce Bohdaněč

DOSPĚLÉ - výuka po internetu

Jsme velmi rádi, že vám můžeme nabídnout náboženství pro dospělé na našich internetových stránkách, pod odkazem **VZDĚLÁVÁNÍ**.

Stejně tak jako počítač umazává informace, tak rovněž náš mozek umazává z naší paměti, proto bychom si měli znovu oživit, nebo se seznámit s tím, k čemu se hlásíme a proč chodíme do kostela, aby se nestalo, že nás náhodný čtenář a nevěřící překvapí, případně zahanbí lepší znalostí Bible. Pokud chceme naši víru předávat dále svým potomkům, potřebujeme znát také její podstatu a základy a žít podle ní.

Díky vstřícnosti a souhlasu P. Mgr. Martina Sklenáře, farního vikáře (kaplana) z farnosti Vlašim, můžeme na našich internetových stránkách zveřejnit odkaz na jeho náboženství pro dospělé. Každý týden bude po celý školní rok ukládat na internet jednu lekci. Tématem roku jsou dějiny spásy. Na konci textu jsou vždy otázky k zamyšlení. Doufáme, že to bude přínosné i pro naši farnost a nás všechny.

Krátce....

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde před Vánocemi, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely K farnosti Bohdane, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdaně, nebo v našich filiálních kostelích a jeho znění je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách, v případě zájmu, můžeme zasílat Zpravodaj na email;
- ❖ budeme vděční všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí;
- ❖ články, příspěvky, připomínky, námety v jakékoli podobě jsou vítány;
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně**, naleznete **k dispozici také v knihovnách v Bohdaně a v Blatné**, v případě, že někomu číslo chybí a má o něj zájem, obraťte se laskavě na redakční radu - kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou došlá;
- ❖ **Rozpis bohoslužeb se do tohoto čísla nevešel, ke konci roku ale budeme opět připisovat sešity a připravíme rozpis na rok 2013, v předvánočním čísle Zpravodaje bude opět volně vložen; s vašimi požadavky a připomínkami ohledně změn, nebo doplnění, se laskavě obraťte na paní fiolku Tvrdíkovou, nebo na pana kostelníka pana Josefa Holuba;**
- ❖ **Veškeré pokračující opravy střešiny a omítky v kostele Navštívení Panny Marie.**

Plánované akce

- ☞ podkování za úrodu 14.10.2012 v kostele Zvěstování Páně v Bohdaně
- ☞ flehnání adventních věnců
- ☞ předvánoční posezení na faře
- ☞ 26.12.2012 vánoční koncert Rybovy - eské město vánoční.

ká farnost Bohdane

Farnost po ada bohoslu0by a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **Mgr. Antonín Pavlas**
Adresa: Bohdane 8, 285 25
Mobil: +420 604 170 227
Telefon: +420 327 591 170
E-mail: pavlas.a@c-box.cz
www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdan i: pan Josef Holub
Kostelník v T eb t ín : pan Miroslav Petrus
Kostelník v Michalovicích: pan Josef Laudát

PO AD BOHOSLUŢEB B HEM ROKU

Ned le	9.30 Mýe svatá	Bohdane
	14.00 - v letním ase kařdrou první ned li v m síci	T eb t ín
	14.00 - v letním ase kařdrou druhou ned li v m síci	Michalovice
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro d ti na fa e	Bohdane
St eda	18.00 duchovní setkávání dosp lých na fa e	Bohdane

K farnost Bohdane sdrufuje:

Bohdane - kostel Zv stování Pán ; kaple Nejsv t j-í Trojice; **B lá ó** kaple sv. Jana Nepomuckého; **D dice ó** kaple sv. Petra a Pavla;
Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotou ov; Michalovice ó kostel sv. Matou-e apo-tola a evangelisty; **Nová Louka; Prost ední Ves; eplice** - kaple Nav-tívení Panny Marie; **TMechtín ó** kaple V-ech svatých; **Tasice, T eb t ín ó** kostel Nav-tívení Panny Marie; **Vickovice ó** kaple Nejsv t j-í Trojice.

Informa ní letá ek K farnosti Bohdane

lánky a p ísp vky vítány

Redak ní rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz